

שו"ת בהלכה לשולחן שבת

מאת הרב משה חיים חנונו שליט"א

ג'ליון מס' 136

מכירה והשכרת חפצים לגוי בערב שבת

מותר למכור או להשכיר חפצים לנכרי בערב שבת, אפילו סמוך לחשיכה. ומותר אף לסייע לו להטעין את המשא על חמורו או להגביהו על כתפו. אולם, היתר זה תקף אך ורק בתנאי שהנכרי יצא מפתח ביתו של היהודי מבעוד יום (לפני שקיעת החמה).

האיסור להוציא בשבת: אם אין שהות זמן מספקת והנכרי מעוניין להוציא את החפצים מרשות היהודי בשבת עצמה - הדבר אסור. חומרה זו תקפה גם אם המכירה התבצעה זמן רב לפני שבת (אפילו ביום ראשון), אין להניח לנכרי להוציא את החפץ מרשות היהודי בשבת. כמו כן, אסור להניח לנכרי להוציא מרשות היהודי בשבת חפץ שנמסר לו לצורך תיקון.

טעמי האיסור: חכמים אסרו זאת משתי סיבות עיקריות, מראית עין: שהרואה יחשוב שהיהודי ציווה על הנכרי להוציא את החפץ מרשותו בשבת. ומשום חשד: שלא יחשדו ביהודי שמכר, השכיר או מסר את החפץ לתיקון ביום השבת עצמו.

גדרי האיסור במקום שיש עירוב: להלכה, מוסכם על דעת האחרונים להחמיר ולאסור את הוצאת החפץ בכל גוונא, אפילו במקום שיש בו עירוב (שבו מותר לטלטל), כדי שלא יבוא לידי חשד שהעסקה נעשתה בשבת. עם זאת, במקום צורך גדול, יש המקלים לסמוך על הסוברים שבמקום שיש עירוב אין לחוש למראית עין של הוצאה.¹

שהנכרי מוציא את הכלים בשליחותו של היהודי לרשות הרבים. האיסור חל גם במקומות שאינם רשות הרבים גמורה מן התורה (שאינן בהם שישים ריבוא)⁸, כיוון שגם טלטול ב"כרמלית" אסור מדרבנן, וחכמים חששו שהרואים יחשדו ביהודי שעובר על איסור "אמירה לנכרי" בשבות⁹.

במקום המוקף בעירוב כדן: הדין משתנה בהתאם לסוג הכלי: כלים שאינם עושים בהם מלאכה (כגון בגדים, כיסאות ושולחנות): מותר להשאיל לנכרי אף בשבת עצמה, כיוון שבמקום שיש עירוב מותר ליהודי עצמו לטלטל, ואין כאן חשש מראית עין של הוצאה אסורה. אולם, כלים שעושים בהם מלאכה (כגון כלי עבודה, מברגה וכדו): אסור להשאיל בשבת אפילו במקום שיש עירוב. כדי שלא יחשדו שהנכרי עושה בהם מלאכה בשבת עבור היהודי. ומותר להשאיל רק אם הנכרי מוציאם מבית היהודי לפני שבת¹⁰.

יש מהפוסקים המחמירים וקובעים כי אין להסתפק בכך שהנכרי יצא מפתח הבית לפני השקיעה, אלא יש להקפיד שיוציא את החפצים עוד לפני זמן תוספת שבת (כלומר, מעט לפני השקיעה, בומן שהציבור מקבל על עצמו את השבת)¹¹.

יהודי שאל משכנו הנכרי כלי עבודה (כגון סולם או מקדחה) לפני השבת. בעיצומה של השבת הגיע הנכרי לבית היהודי וביקש לקבל את הכלי שלו בחזרה לצורך עשיית עבודה. האם מותר ליהודי לאפשר לנכרי להיכנס לביתו וליטול את הכלי בעצמו, או שמא יש לחוש למראית עין?

חפץ של הגוי הנמצא אצל היהודי, אם עומד הגוי מחוץ לבית, ומבקש מהיהודי למסור לו את חפצו, אסור הדבר בפשיטות (במקום שאין עירוב). כיון שהיהודי עובר על איסור הוצאה מרשות לרשות שעושה עקירה והנחה, ואפילו אם הגוי פושט ידו לבית ונוטל את החפץ מידו של בעל הבית, אסור הדבר מחשש מראית עין, שיאמרו העולם שהחפץ הוא של היהודי והוא נותנו לו בשביל להוציא¹².

אולם כאשר היהודי מכניס את הנכרי לביתו, והנכרי

המקומות נחשבים כ"כרמלית" (ולא רשות הרבים גמורה מן התורה), לפיכך האיסור להוציא הוא "שבות". במקום הפסד מרובה, הקלו בדין "שבות דשבות" (איסור דרבנן על ידי נכרי). יש המקלים בזה אף ללא ייחוד מקום, אך לכתחילה ראוי לייחד מקום⁴. יש שרצו להציע פתרון של השכרת החדר שבו נמצאים החפצים לנכרי תמורת סכום סמלי ("פרוטה") למשך השבת, כך שהחדר ייפוך לרשות המוחלטת של הנכרי. אולם, הסכמת האחרונים היא שאין לסמוך על כך, והאיסור נותר במקומו מחשש חשד ומראית עין של הציבור שאינו יודע על הסכם השכירות⁵.

ראובן מכר רכב לפירוק לנכרי ביום שלישי. בשבת הגיע הקונה עם גרר לאסוף את הרכב מחניית הבית. ראובן חושש למנוע את הגרירה מפני שהקונה ואנשיו נראים אלימים ותוקפניים. האם עליו למחות בהם כדי למנוע "מראית עין" של חילול שבת ברשותו, או שמא במקום חשש נזק ואלימות לא גזרו חכמים?

כתבו האחרונים שיש להקל בפשיטות במקום שהגוי הוא אלים ומסוכן, וחושש היהודי שמא יזיק לו אם לא יניח לו להוציא מרשותו בשבת את החפץ שקנה קודם השבת, והתירו זאת אפילו בלא ייחוד מקום, שבמקום כזה לא גזרו חכמים⁶. ואפילו אם אין חשש סכנה מיידית לחייו של היהודי, אלא רק חשש שהנכרי יכה אותו או יגרם לו נזק אחר - התירו חכמים את לקיחת החפץ, כיוון שהאיסור הוא רק מדרבנן ("שבות")⁷.

שכן נכרי ביקש להשאיל מברגה בליל שבת לצורך תיקון בביתו. האם מותר ליהודי לאפשר לו לקחת את המברגה בעצמו, בהתחשב בכך שהשכונה מוקפת בעירוב? האם יש לחשוש למראית עין שמא יאמרו שהנכרי עושה מלאכה בכליו של היהודי ובשליחותו, או שקיום העירוב והלקיחה העצמית מתירים זאת?

במקום שאין עירוב: אסור להשאיל כלים מכל סוג שהוא לנכרי בשבת. כמו כן, אסור להשאיל בערב שבת סמוך לשקיעה, אלא אם כן נותר זמן מספיק שהנכרי יוציא את הכלים מפתח ביתו של היהודי לפני כניסת השבת. מחשש "מראית עין" - שהרואים יחשבו

נכרי שקנה מוצר מיהודי ושילים עליו בערב שבת, והגיע בשבת בשעות הלילה המאוחרות כדי לאסוף את המוצר מרשות היהודי - האם מותר לאפשר לו לקחת את המוצר, או שמא יש לדחותו עד לאחר השבת? ומה הדין אם הוא בא לאסוף את המוצר מפתח החנות שנמצאת מחוץ לתחום?

אסור לנכרי להוציא חפץ מרשות היהודי בשבת, גם אם החפץ כבר נמכר לו בימי החול. האיסור חל בשל שני חששות, מראית עין: שהרואים יחשבו שהיהודי ציווה על הנכרי להוציא את החפץ (לרשות הרבים - איסור הוצאה) עבורו בשבת. חשד במכירה בשבת: שמא יחשדו שהיהודי ביצע את המכירה או ההשכרה בעיצומה של השבת.

אם הנכרי השאיר את החפץ ברשות היהודי ובא לקחתו בזמן ובמקום שבו אין חשש רואים כגון בשעת לילה מאוחרת או מפתח החנות או המפעל שנמצאים במקום מרוחק מחוץ לתחום, מותר לתת לו את החפץ בשעת הדחק. זאת מכיוון שכל יסוד האיסור כאן הוא 'מראית העין', ובמקום שבו אין אנשים מצויים כלל, לא שייך חשד זה בחשש איסור דרבנן².

כאשר יהודי מוכר חפץ לנכרי לפני שבת, האם ייחוד מקום ספציפי בבית עבור החפץ (כגון הנחתו בפניה מוגדרת או בחדר מסוים) נחשב כאילו החפץ כבר נמצא ברשותו של הנכרי, ובכך יתאפשר לו לבוא ולאסוף אותו בשבת?

יש הסוברים שמאחר שהיהודי ייחד מקום בביתו מבעוד יום והניח שם את החפץ, הרי שהחפץ נחשב כמי שנמצא כבר ברשותו של הנכרי. להלכה נפסק שיש להחמיר בדבר. הטעם לכך הוא ש"ייחוד מקום" אינו מועיל מבחינה קניינית כדי להוציא את המקום מרשות היהודי (כפי שנפסק גם בהלכות ציווה). בנוסף לכך קיים חשש שהרואים יאמרו שהיהודי ציווה על הנכרי להוציא עבורו את החפץ לרשות הרבים³.

מכל מקום, במקום צורך גדול או הפסד מרובה: ניתן להקל ולאפשר לנכרי לקחת את החפץ, בתנאי שהמכירה נעשתה לפני שבת. כיוון שבזמן הזה רוב

1 ש"ע סימן רב סעיף א, משנ"ב ס"ק ט-ט בשם האחרונים, לדעת הסוברים שבני שטיקה דווקא קונה ולא כסף, וכל שלא הוציא מרשות היהודי לא קונה, שמשטיקה ברשות מוכר לא קונה כמבואר בחושן משפט, ואם כן הרי זה נמוכר לו בשבת. ועיין פמ"ג א"א ס"קה שכתב משמעת מדברי הגמ"א שאף הנגה לא קונה בניו, אבל הרע"א ס"ק ג' כתב לתמוה על הגמ"א שורד"א מהני הנגה בניו ואף קודם שהוציא מרשות היהודי, וכתב היד אפרים שכן מבואר בגמ"ע בחו"מ סימן קצ"ו ס"ק ז, עיין עוד הלכה ברורה בחלק בירור ההלכה ס"ק.

2 בה"ל ד"ה מבעוד יום, וכדי המבואר בממה מקומות שדין זה לרשות הרבים שבו ייחוד מקום, ולא כדעת אסור אפילו בחדר צרים, נאמר רק בחשד איסור דאורייתא, ולא בחשד איסור דרבנן, ועיין עוד הלכה ברורה הלכה ז.

3 רמ"א סעיף א, ומשנ"ב ס"ק א.

4 אליה רבה ס"ק ד, ומשנ"ב ס"ק יא על פי ה"ט"ו ס"ק ז, ערך השולחן סעיף י, אלא שהקל רק ביחד לו מקום, וכן כתב התהלה לדרד סוף ס"ק ז, והגרי"ו קונט"א ס"ק כ' כתב לדחות דברי ה"ט"ו וכתב שאין להקל אף במקום צורך גדול, ורק במקום הפסד מרובה כתב להקל מטעם שאין לנו לה"ד מנוחה בזמן הזה, ומבילה הוא שבות דשבות במקום הפסד מרובה, ואין לחוש למראית העין של רואים שלא יודעים שיש הפסד מרובה, ובש"ת מנחת אריאל סימן מה אות ג כתב שהגרי"ו הבין ב"ט"ו ששקל במקום צורך והפסד אין בלא ייחוד לו מקום, וכן הוא לדעת הב"ב בסימן ששה סעיף ב, וברמ"א שם שכתבו להקל במקום מצווה מדין שבות דשבות, כמבואר בסימן שש סעיף ה, כיון שטומכים

על הפוסקים שאין לנו לה"ד בזמן הזה על כל פנים לגבי גוי, ואם כן יש לומר שבמקום צורך גדול יש להקל אף בלא ייחוד מקום, ובמקום הפסד מרובה הוא מחלוקת אחרונים כמבואר במשנ"ב בסימן שש ס"ק כב, וכמזה מקומות סתם המשנ"ב להקל סימן שש ס"ק ח, סימן רמו ס"ק יח, סימן שלד ס"ק ח, סימן ששה ס"ק לג, ובסימן שש ס"ק כה כתב להקל במקום צורך הרבה, וכן בחו"ע שבת ח"ג עמוד תנא האריך בזה וכתב שולענין הלכה נוקטים להקל בשבות דשבות במקום הפסד מרובה.

5 משנ"ב ס"ק יא על פי ה"ט"ו ס"ק ז, וכן הוא בש"ע סימן ששה סעיף ב, אולם הגמ"א סוף ס"ק ד' כתב שבני אלים יש להקל רק כאשר ייחד לו הייחוד מקום, ועיין להגרי"ו בקונט"א ס"ק ג' שכתב לתמוה על דבריו על פי המתואר בש"ע בסימן ששה סעיף ב, עיי"ש עוד מה שכתב ליישב, ומכל מקום הסכים לדינא להקל בכל גוונא, וכן כתב הערוך השולחן סעיף ז, עיין עוד תורת חיים סופר

6 ש"ע סימן רמ"ו סעיף ב, ומשנ"ב ס"ק ז, עיין בזה בש"ע סימן שמה סעיף ז.

7 משנ"ב ס"ק ט, בה"ל ד"ה ומותר להשאיל לו, וכמבואר בש"ע סימן רב סעיף א.

8 מש"ע יורה דעה סימן רמו ס"ק ה, הלכה ברורה סימן רמו הלכה יג וביבירור ההלכה שם ס"ק ז.

9 ש"ע סימן ששה סעיף א, ומשנ"ב ס"ק ז.

נוטל את חפצו בכוחות עצמו ויוצא, נחלקו הפוסקים: יש הסוברים (משנה ברורה בשם המג"א) שבמקרה זה אין לחשוש למראית עין, כיון שחכמים לא גזרו

איסור גורף בחפץ השייך לנכרי, ותולים שהרואה יבין שהחפץ אכן שייך לנכרי ולכן הוא לוקח אותו¹⁷, יש הסוברים (ט"ו) ופוסקים נוספים) שהדבר אסור בכל

מסירת עבודות לגוי בערב שבת

במטלטלים - הקלו חכמים והתירו למסור חפצים לתיקון אצל בעל מקצוע גוי בתנאים הבאים: שימסור לו את החפץ לתיקון מלפני כניסת שבת¹⁵, ושהעבודה נעשית בדרך של קבלנות, דהיינו שקובע עם הגוי מראש את שכר העבודה הכולל ולא לפי שכר שעות או ימים. במצב זה, הגוי העושה את המלאכה בשבת פועל על דעת עצמו ולטובתו האישית כדי למהר ולהשלים את עבודתו וליטול את שכרו¹⁶. ולכן הדבר מותר אף אם הגוי מציין בפירושו שבכוונתו לעבוד בשבת¹⁷.

עם זאת, יש להקפיד על מספר סייגים: אסור ליהודי להורות לגוי במפורש לעבוד בשבת, ואף אסור לרמוז לו על כך. רמזיה האסורה היא כגון דרישה לקבל את החפץ מיד במוצאי השבת, באופן שברור לחלוטין שהגוי לא יוכל להשלימו בזמן ללא עבודה בשבת, דרישה זו נחשבת כאילו ציווה לגוי לעבוד בשבת¹⁸.

כמו כן, היתר תקף רק כאשר הגוי מבצע את המלאכה בביתו של הגוי או ברשותו, אך אם העבודה נעשית בביתו של היהודי, הדבר אסור בכל עניין ועל היהודי למחות בגוי שלא יעשה את המלאכה עבורו בשבת¹⁹.

האם מותר למסור רכב לתיקון במוסך של גויים כשברור שהתיקון יתבצע בשבת? ומה הדין אם מוסרים את הרכב ביום שישי סמוך לשבת בדרישה שיהיה מוכן ביום ראשון?

מותר להכניס רכב לתיקון במוסך של גויים ביום שישי, גם אם הגוי יתקן את הרכב בשבת. הטעם לכך הוא שמלאכת התיקון נעשית ב"קבלנות" - השכר אינו ניתן על זמן העבודה אלא על השלמת התיקון. במקרה זה, הגוי נחשב כמי שעובד בשבת על דעת עצמו כדי לסיים את המלאכה וליטול את שכרו, ולא כשליחו של היהודי²⁰. היתר זה מותנה בארבעה תנאים: זמן המסירה: יש למסור את הרכב לתיקון לפני כניסת השבת (אפילו סמוך לחשיכה)²¹ או קציצת שכר: יש לקבוע מראש את עלות התיקון, ואי לכסם שהתשלום יהיה כפי המקובל²². איסור אמירה: אסור ליהודי לומר לגוי בפירוש שיתקן את הרכב בשבת דווקא²³. מקום המלאכה: העבודה חייבת להיעשות ברשותו של הגוי (במוסך) ולא ברשותו של היהודי²⁴.

אם אין שהות לתקן את הרכב ביום שישי ובמוצ"ש ללא שיעבוד הגוי גם בשבת, באופן זה אין לבקש מהגוי שהרכב יהיה מוכן ביום ראשון בבוקר שהרי הוא כמבקש מהגוי במפורש לעבוד בשבת, אלא ימסור לו ללא תנאי, אם ירצה הגוי לעבוד בשבת על דעת עצמו או אם הגוי מציע מעצמו שיעשה בשבת - מותר²⁵. ויש שכתבו להקל במקום הצורך כל שלא אומר לו במפורש לעבוד בשבת²⁶.

אם לא סיכמו מראש את עלות התיקון האם מותר למסור לגוי מלאכות לפני השבת? ומה נחשב כסיכום מראש?

בדברים שזמן התיקון לוקח זמן רב ואין שהות לסיים אותם מלפני השבת: יש צורך שיהיה ביניהם 'סיכום' לגבי השכר, ואם לא סיכמו מראש שניתן תשלום עבור התיקון, לדעת הרבה מן הפוסקים אין היתר למסור לגוי מלאכה כזו אפילו מיום ראשון²⁷, ויש חולקים שביום רביעי וחמישי מותר, וכל האיסור הוא רק בערב שבת²⁸. הסיכום הנדרש: כל שקבע עם הגוי שישלם לו עבור המלאכה, גם אם לא סיכמו כמה יהיה התשלום הסופי, הרי זה נחשב כסיכום מראש ומותר למסור לו מלאכות לתיקון גם בערב שבת. אבל אם לא אמר לגוי שישלם לו על כך, גם אם לבסוף ישלם לו אין זה נקרא 'סיכום'

ואסור²⁹. בזמננו שהדרך הוא לתת חפץ לתיקון ולשלם בסוף כפי שידרשו, או שיסתדרו ביניהם, נחשב הדבר כסיכום ובלשון הפוסקים נקרא הדבר כאילו 'קצץ' ³⁰.

ומכל מקום, אם מדובר בתיקון קצר ויש שהות לסיים את המלאכה קודם השבת - מותר לכל הדעות למסור לגוי גם ביום שישי, גם אם לא סיכמו מראש שישלם לו על כך³¹.

האם מותר למסור עבודה לגוי בערב שבת, כאשר הגוי מבצע אותה בחינם כדי להשיב טובה ליהודי, וידוע שהגוי יעשה את המלאכה בשבת?

כאשר יהודי מבקש מגוי לעשות עבורו עבודה או שליחות בחינם, והגוי מסכים לכך מרצונו, נחשב הדבר מבחינה הלכתית כאילו קבע עמו היהודי שכר ("קצץ"). הטעם להיתר זה: מכיוון שהגוי עושה זאת כדי להשיב טובה על חסד שעשה עמו היהודי בעבר, הרי שהוא עובד בשבת על דעת עצמו כדי לפדוע את חובו המוסרי, ולא כשליחו של היהודי. לכן, מותר למסור לו את החפץ אפילו בערב שבת סמוך לחשיכה, שכן ההנחה היא שהגוי מתרצה לעבוד בחינם רק בגלל טובה שכבר קיבל. וכמובן שכל זה בתנאי שלא יאמר לו או ירמוז לו לעבוד בשבת דווקא³², ויש חולקים ומחמירים שכל שעושה בחינם אסור. במקרה כזה, הפתרון הוא לקצוב עם הגוי סכום פעוט עבור העבודה, ובכך להפוך את המלאכה ל"קבלנות" לכל הדעות³³.

מכל מקום, אם הגוי פתח מעצמו והציע ליהודי לעשות עבורו את העבודה בחינם, לכל הדעות מותר למסור לו את החפץ. במקרה כזה מוכח בבירור שכונות הגוי היא אך ורק להשיב טובה על מה שקיבל בעבר, והוא עושה את המלאכה בשבת להנאתו האישית כדי לענות די חובתו³⁴.

מתי חייב היהודי למחות בגוי העושה עבורו מלאכה בשבת?
הכלל היסודי תלוי בשאלה האם הגוי נחשב כעובד "על דעת עצמו" או כשליחו של היהודי, והאם הדבר נראה לאחרים כאילו היהודי ציווה עליו לעבוד בשבת.

מתי חובה למחות: פועל שכיר: אם הגוי מקבל משכורת לפי זמן (יומית, שבועית או חודשית), הוא נחשב כמי שעובד עבור היהודי. במקרה זה, על היהודי למחות בו ברגע שנודע לו על כך, גם אם אינו רואה אותו עובד³⁵. מסירה אסורה בערב שבת: אם היהודי מסר את החפץ

אין זה מחמת טובה שכבר עשה לו היהודי, אלא שמצפה שבנייתו תחולל ואמר לגוי שיעשה בחינם מודה לאסור, שהרי חושש שמא לא ישיב לו טובה בעתיד, אבל כשמסתחיל הגוי ומצטמו מוכח הדבר שזה עובד טובה שכבר קיבל ממנו, ורודף להשיב לו טובה, וסברת המקילים בכל ענין שהרי כיון שאין היהודי מכווין וכוונתו על כך, אם כן ודאי מה שנתרצה הגוי לעשות בחינם הוא מחמת טובה שקיבל כבר בעבר, ועיין בגמ' א"ר סימן רמז סק"ה וסק"ז, שכתב שאף לדעת הרמ"ע אין להקל אלא באופן שהגוי התחיל מעצמו ואמר שיעשה בחינם, אבל כשהיהודי התחיל ואמר לגוי שיעשה בחינם מודה לאסור, וכתב לדיין כן מהרמ"ע סימן רמז ס"ב, אולם רוב האחרונים דחו לדבריו וכתבו ש"לדברי הרמ"ע יש להקל בכל עניין, כן נראה מדברי הרמ"א, וכ"כ הט"ו סק"ג, הגר"א ס"ט, וטוספת שבת סק"ה, משנ"ב ס"ט טו, ועוד, ועיין עוד עולת שבת סק"ג.

31 משנ"ב סימן רמז סק"ד ו"ז ו"ח ו"ט ו"י ו"יא ו"יב ו"יג ו"יד ו"טו ו"טז ו"יז ו"יח ו"יט ו"כ ו"כ"א ו"כ"ב ו"כ"ג ו"כ"ד ו"כ"ה ו"כ"ו ו"כ"ז ו"כ"ח ו"כ"ט ו"ל"א ו"ל"ב ו"ל"ג ו"ל"ד ו"ל"ה ו"ל"ו ו"ל"ז ו"ל"ח ו"ל"ט ו"מ"א ו"מ"ב ו"מ"ג ו"מ"ד ו"מ"ה ו"מ"ו ו"מ"ז ו"מ"ח ו"מ"ט ו"נ"א ו"נ"ב ו"נ"ג ו"נ"ד ו"נ"ה ו"נ"ו ו"נ"ז ו"נ"ח ו"נ"ט ו"ס"א ו"ס"ב ו"ס"ג ו"ס"ד ו"ס"ה ו"ס"ו ו"ס"ז ו"ס"ח ו"ס"ט ו"ק"א ו"ק"ב ו"ק"ג ו"ק"ד ו"ק"ה ו"ק"ו ו"ק"ז ו"ק"ח ו"ק"ט ו"ק"י ו"ק"יא ו"ק"יב ו"ק"יג ו"ק"יד ו"ק"טו ו"ק"טז ו"ק"טז ו"ק"יז ו"ק"יח ו"ק"יט ו"ק"כ ו"ק"כ"א ו"ק"כ"ב ו"ק"כ"ג ו"ק"כ"ד ו"ק"כ"ה ו"ק"כ"ו ו"ק"כ"ז ו"ק"כ"ח ו"ק"כ"ט ו"ק"ל"א ו"ק"ל"ב ו"ק"ל"ג ו"ק"ל"ד ו"ק"ל"ה ו"ק"ל"ו ו"ק"ל"ז ו"ק"ל"ח ו"ק"ל"ט ו"ק"ל"י ו"ק"ל"יא ו"ק"ל"יב ו"ק"ל"יג ו"ק"ל"יד ו"ק"ל"טו ו"ק"ל"טז ו"ק"ל"טז ו"ק"ל"יז ו"ק"ל"יח ו"ק"ל"יט ו"ק"ל"כ ו"ק"ל"כ"א ו"ק"ל"כ"ב ו"ק"ל"כ"ג ו"ק"ל"כ"ד ו"ק"ל"כ"ה ו"ק"ל"כ"ו ו"ק"ל"כ"ז ו"ק"ל"כ"ח ו"ק"ל"כ"ט ו"ק"ל"ל"א ו"ק"ל"ל"ב ו"ק"ל"ל"ג ו"ק"ל"ל"ד ו"ק"ל"ל"ה ו"ק"ל"ל"ו ו"ק"ל"ל"ז ו"ק"ל"ל"ח ו"ק"ל"ל"ט ו"ק"ל"ל"י ו"ק"ל"ל"יא ו"ק"ל"ל"יב ו"ק"ל"ל"יג ו"ק"ל"ל"יד ו"ק"ל"ל"טו ו"ק"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"יז ו"ק"ל"ל"יח ו"ק"ל"ל"יט ו"ק"ל"ל"כ ו"ק"ל"ל"כ"א ו"ק"ל"ל"כ"ב ו"ק"ל"ל"כ"ג ו"ק"ל"ל"כ"ד ו"ק"ל"ל"כ"ה ו"ק"ל"ל"כ"ו ו"ק"ל"ל"כ"ז ו"ק"ל"ל"כ"ח ו"ק"ל"ל"כ"ט ו"ק"ל"ל"ל"א ו"ק"ל"ל"ל"ב ו"ק"ל"ל"ל"ג ו"ק"ל"ל"ל"ד ו"ק"ל"ל"ל"ה ו"ק"ל"ל"ל"ו ו"ק"ל"ל"ל"ז ו"ק"ל"ל"ל"ח ו"ק"ל"ל"ל"ט ו"ק"ל"ל"ל"י ו"ק"ל"ל"ל"יא ו"ק"ל"ל"ל"יב ו"ק"ל"ל"ל"יג ו"ק"ל"ל"ל"יד ו"ק"ל"ל"ל"טו ו"ק"ל"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"ל"יז ו"ק"ל"ל"ל"יח ו"ק"ל"ל"ל"יט ו"ק"ל"ל"ל"כ ו"ק"ל"ל"ל"כ"א ו"ק"ל"ל"ל"כ"ב ו"ק"ל"ל"ל"כ"ג ו"ק"ל"ל"ל"כ"ד ו"ק"ל"ל"ל"כ"ה ו"ק"ל"ל"ל"כ"ו ו"ק"ל"ל"ל"כ"ז ו"ק"ל"ל"ל"כ"ח ו"ק"ל"ל"ל"כ"ט ו"ק"ל"ל"ל"ל"א ו"ק"ל"ל"ל"ל"ב ו"ק"ל"ל"ל"ל"ג ו"ק"ל"ל"ל"ל"ד ו"ק"ל"ל"ל"ל"ה ו"ק"ל"ל"ל"ל"ו ו"ק"ל"ל"ל"ל"ז ו"ק"ל"ל"ל"ל"ח ו"ק"ל"ל"ל"ל"ט ו"ק"ל"ל"ל"ל"י ו"ק"ל"ל"ל"ל"יא ו"ק"ל"ל"ל"ל"יב ו"ק"ל"ל"ל"ל"יג ו"ק"ל"ל"ל"ל"יד ו"ק"ל"ל"ל"ל"טו ו"ק"ל"ל"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"ל"ל"טז ו"ק"ל"ל"ל"ל"יז ו"ק"ל"ל"ל"ל"יח ו"ק"ל"ל"ל"ל"יט ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"א ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ב ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ג ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ד ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ה ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ו ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ז ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ח ו"ק"ל"ל"ל"ל"כ"ט ו"ק"ל"ל"ל"ל"ל"א ו"ק"ל"ל"ל"ל"ל"ב ו"ק"ל"ל"ל"ל"ל"ג ו"ק"ל"ל"ל"ל"ל"ד ו"ק"ל"ל"ל"ל"ל"ה ו"ק"ל"ל"ל"l"ל"ו ו"ק"ל"ל"l"l"ל"ז ו"ק"ל"l"l"l"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"ל"l"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"כ"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ה ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"ל"ח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"ט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"י ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יא ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יד ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"טו ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"טז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יז ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יח ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"יט ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"כ ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"כ"א ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"כ"ב ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"כ"ג ו"ק"l"l"l"l"ל"l"l"l"ל"l"ל"l"ל"l"כ"ד ו"ק"l"l"l"l"